

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

161/0

Návrh poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

Zástupce předkladatele: Benda M. a další
Doručeno poslancům: 30. dubna 2018 v 8:37

Návrh

ZÁKON

ze dne.....2018,

**kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákonů č. 635/2004 Sb., č. 669/2004 Sb., č. 124/2005 Sb., č. 215/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 441/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 109/2006 Sb., č. 230/2006 Sb., č. 319/2006 Sb., č. 172/2007 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 270/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 124/2008 Sb., č. 126/2008 Sb., č. 302/2008 Sb., č. 87/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 489/2009 Sb., č. 120/2010 Sb., č. 199/2010 Sb., č. 47/2011 Sb., č. 370/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., č. 457/2011 Sb., č. 18/2012 Sb., č. 167/2012 Sb., č. 333/2012 Sb., č. 500/2012 Sb., č. 502/2012 Sb., č. 241/2013 Sb., zákonného opatření č. 344/2013 Sb., zákonů č. 196/2014 Sb., č. 262/2014 Sb., č. 360/2014 Sb., č. 377/2015 Sb., č. 113/2016 Sb., č. 188/2016 Sb., č. 243/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., č. 33/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 40/2017 Sb., zákonů č. 170/2017 Sb., č. 225/2017 Sb. a č. 371/2017 Sb., se mění takto:

V § 21 odst. 8 se za slova „podle odstavce 4 písm. b)“ vkládají slova „a jde-li o službu, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2019.

Důvodová zpráva

Obecná část

Ustanovení § 21 odst. 8 bylo do zákona o dani z přidané hodnoty doplněno zákonem č. 170/2017 Sb. Podle tohoto ustanovení se plnění služby trvající déle než 12 měsíců považuje za uskutečněné vždy k poslednímu dni každého kalendářního roku, následujícího po roce, ve kterém bylo poskytování služby zahájeno. Toto ustanovení nedůvodně dopadá na poskytování služeb, k nimž jsou daňoví poplatníci zavázáni na základě rozhodnutí státu (soudu nebo jiného orgánu veřejné moci), v situaci, kdy jim je odměna za službu přiznávána následně i vyplácena až po ukončení poskytování této služby, zejména jde o soudem ustanovené advokáty v trestních, civilních i správních věcech, daňové poradce-jsou-li ustanoveni k poskytnutí služby, nově pak dopadá na celý systém bezplatné právní pomoci, který má začít fungovat od 1. července 2018.

Tato odměna je vždy hrazena až po ukončení zastupování, dříve ji ani poskytovatel služby vyúčtovat nemůže. Přesto by v takové situaci musel daň z přidané hodnoty za dosud poskytnuté plnění vykázat a odvést, aniž by již měl nárok na její úhradu ze strany státu. Tato situace se jeví jako neúnosná zejména v případě dlouhotrvajících náročných trestních obhajob, kdy ustanovenému obhájci je odměna hrazena až s několikaletým zpožděním a poskytovatel služby v řadě případů dopředu neví, které části služby mu budou přiznány a které případně nikoliv, tedy v průběhu poskytování služby je její cena známa pouze velmi orientačně. Zmíněné ustanovení nepochybně poskytuje ochranu před eventuálními daňovými úniky spočívajícími v tom, že služba není formálně ukončena, a proto není odváděna DPH, o takovou situaci v popisovaném případě však nejde.

Navrženou úpravou nehrozí žádné negativní důsledky, neboť poskytovatel za svou službu dostane v konečné fázi odměnu právě ve výši přiznané rozhodnutím státního orgánu anebo pojmím provedené kontrole, takže pravidlo nebude možné zneužít. Vzhledem k tomu, že odměna je v takovém případě stanovena konstitutivním rozhodnutím státního orgánu nebo na jeho základě, je její výše i datum úhrady v plně v rukou státu a není tedy věcí soukromoprávní dohody účastníků transakce. Stát je současně garantem toho, že zákonná úplata (v daném případě nejde o úplatu sjednanou) bude skutečně uhrazena.

V případě plnění ustanovených advokátů by pak v důsledku uplatnění § 21 odst. 8 zákona o DPH v platném znění byla zcela potlačena neutrální funkce daně z přidané hodnoty a naopak by se advokáti dostali do situace úvěrujících stát. Takový postup by proto s vysokou mírou pravděpodobnosti směřoval k odmítnutí ustanovení advokátem v náročných, a tedy dlouhotrvajících věcech, a ve svých důsledcích by mohl být vnímán jako nástroj odepření spravedlnosti. Je proto navrhováno, aby právní úprava platící do účinnosti zákona č. 170/2017 Sb. byla pro výše popsané případy zachována i nadále.

Navržená úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a mezinárodními závazky České republiky podle čl. 10 Ústavy České republiky. Navržená úprava není v rozporu s právem Evropské unie. Navržená úprava nemá žádný dopad na státní rozpočet, ani na hospodaření územních samospráv. Navržená úprava nemá negativní hospodářské dopady.

Navrhuje se, aby v souladu s ustanovením § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovila Poslanecká sněmovna

souhlas s tímto návrhem zákona již v prvním čtení. Důvodem pro tento postup jsou výše popsané negativní dopady na poskytovatele právních služeb, kteří tak činí z rozhodnutí státu, přičemž s ohledem na stávající znění § 21 odst. 8 zákona o DPH se dostávají tito poskytovatelé do postavení osob uvěřujících stát. Tyto negativní dopady by byly ještě zesíleny od 1. července 2018, kdy má začít fungovat systém bezplatné právní pomoci.

Zvláštní část

Čl. I

V jediném novelizačním bodě je navržena změna určení okamžiku, kdy došlo ke zdanitelnému plnění v případě služeb ustanoveného advokáta poskytovaných v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců. Je navrhováno, aby se za okamžik zdanitelného plnění považoval den úhrady odměny, jako tomu bylo do 30. června 2017.

Čl. II

Účinnost tohoto zákona se navrhuje stanovit dnem 1. ledna 2019.

V Praze dne 26. dubna 2018

Marek Benda, v.r.

Jan Chvojka, v.r.

Radek Vondráček, v.r.

**Platné znění vybraných částí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,
s vyznačením navrhovaných změn**

[...]

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání podle § 13 odst. 1,
- b) dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu.16), nebo
- c) dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d).

(2) Při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyznamení, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.

(3) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve.

(4) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,
- c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- d) dnem uvedení do stavu způsobilého k užívání⁷⁴⁾ při plnění vymezeném v § 13 odst. 4 písm. b),
- e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,
- f) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,
- g) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, nebo
- h) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu.

(5) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obratu.

(6) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. f) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění podle § 13 odst. 4 písm. e) se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví.

(7) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 4 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(8) Je-li poskytováno zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců, považuje se zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo poskytování tohoto plnění započato. Toto ustanovení se nepoužije v případech podle odstavce 4 písm. b) **a jde-li o službu, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát.**

(9) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 1 až 8 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

[...]